

POSTANOWIENIE

Dnia 21 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Renata Żywicka

w sprawie z odwołania J. B.
od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych i Administracji w Warszawie
o wysokość emerytury policyjnej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 21 sierpnia 2024 r.,
wniosku pełnomocnika odwołującego się o zasądzenie kosztów zastępstwa
adwokackiego

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 maja 2024 r., III USK 200/23 w sprawie z odwołania J. B. od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie o wysokość emerytury policyjnej, Sąd Najwyższy umorzył postępowanie.

Pismem z dnia 5 czerwca 2024 r. pełnomocnik odwołującego się złożył wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o uzupełnienie postanowienia jest nieuzasadniony z następujących względów. Stosownie do art. 351 § 1 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu. Powyższe zasady mają również zastosowanie do uzupełnienia postanowienia (art. 361 k.p.c.). Przesłanką uzupełnienia orzeczenia jest stwierdzenie jego braków (w określonym zakresie). Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury, uzupełnienie orzeczenia w przedmiocie kosztów postępowania może mieć miejsce, jeśli nie zawiera ono żadnego rozstrzygnięcia co do tych kosztów (por.m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2012 r., I CZ 116/12, LEX nr 1232744; uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 1972 r., III PZP 14/72, OSNCP 1972 Nr 12, poz. 215).

W rozpatrywanej sprawie pełnomocnik odwołującego się w odpowiedzi na skargę kasacyjną – jak to podkreślono w części sprawozdawczej postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2024 r. o umorzeniu postępowania wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na brak występowania w sprawie podstaw kasacyjnych, a także ich uzasadnienia, ewentualnie w przypadku przyjęcia przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej do rozpoznania o jej oddalenie wobec braku uzasadnionych podstaw do jej wniesienia oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego się kosztów postępowania, a w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm prawem przepisanych.

Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury uzupełnienie orzeczenia w przedmiocie kosztów postępowania może mieć miejsce, jeżeli nie zawiera ono żadnego rozstrzygnięcia co do tych kosztów (zob. np.: postanowienia Sądu Najwyższego: z 10 października 2012 r., I CZ 116/12, i z 29 kwietnia 2021 r., I USK 1/21).

W postanowieniu z 12 lipca 2023 r., I USK 160/22, (LEX nr 3580378) Sąd Najwyższy wyjaśnił że zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego jest możliwe tylko w sytuacji zawarcia w odpowiedzi na skargę kasacyjną stanowiska co do tzw.

"przedsądu" (art. 398⁹ k.p.c.) wraz z wnioskiem o zasądzenie w tym zakresie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym. Podobnie Sąd Najwyższy uznał, że nie ma podstaw do zasądzenia kosztów postępowania kasacyjnego, gdy strona wniosła co prawa o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ale konstrukcja wniosku o zasądzenie kosztów wskazywała, że dotyczył on jedynie sytuacji, w której Sąd Najwyższy oddaliłby skargę kasacyjną (zob. postanowienie Sądu Najwyższego: z 22 lipca 2015 r., I UK 355/14, LEX nr 3529538; 12 stycznia 2024 r., I CSK 5933/22, LEX nr 3658140).

W tym stanie rzeczy - wobec wadliwej konstrukcji wniosku o zasądzenie na rzecz powodów kosztów postępowania kasacyjnego - nie było podstaw do zamieszczenia rozstrzygnięcia w tym przedmiocie w postanowieniu z 14 maja 2024 r.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[SOP]

[ał]